

รายงานการประชุม
คณะกรรมการฝ่ายสนับสนุนการปฏิรูป ด้านการปกครองและการบริหารราชการ
ครั้งที่ ๓ / ๒๕๕๗
วันอังคารที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๗ เวลา ๑๓.๓๐ น.
ณ ห้องประชุมคลังสมอง อาคารดำรงราชานุภาพ กระทรวงมหาดไทย

ผู้มาประชุม

๑. นายจรินทร์ จักกะพาก	รองปลัดกระทรวงมหาดไทย	หัวหน้าคณะกรรมการ
๒. นายทรงพล สวาสดิ์ธรรม	รองผู้ว่าราชการจังหวัดนครศรีธรรมราช	รองหัวหน้าคณะกรรมการ
๓. น.ส.วริษฐา สงวนเสริมศรี	แทนผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่ สป.	คณะกรรมการ
๔. น.ส.ปรียานุช เจริญผล	แทนผู้อำนวยการสำนักตรวจราชการฯ สป.	คณะกรรมการ
๕. นายฤกษ์ฤทธิ์ บุญยัง	แทนผู้อำนวยการสำนักนโยบายและแผน สป.	คณะกรรมการ
๖. นายมรกต ศรีตุมแก้ว	แทนผู้อำนวยการกองคลัง สป.	คณะกรรมการ
๗. นายอลงกต มีแก้ว	แทนหัวหน้ากลุ่มพัฒนาระบบบริหาร สป.	คณะกรรมการ
๘. นายธีรวิภา พรมศิริ	เจ้าหน้าที่สำนักงานเลขานุการศูนย์เฉพาะกิจ กระทรวงมหาดไทย ที่ได้รับมอบหมาย	คณะกรรมการ
๙. นายอรรษิษฐ์ สัมพันธ์รัตน์	ผู้อำนวยการสถาบันดำรงราชานุภาพ สป.	คณะกรรมการและ เลขานุการ
๑๐. น.ส.ประภาศรี พิษณุพงควิชชา	ผู้อำนวยการส่วนวิจัยและพัฒนา สดร.สป.	คณะกรรมการและ ผู้ช่วยเลขานุการ

ผู้เข้าร่วมการประชุม

๑. นายนที มนตรีวัต	ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านนโยบายและแผน	สดร.สป.
๒. น.ส.สุพัตรา แก้วมุกดา	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ	สดร.สป.
๓. นายณัฐพล เพชรฉกรรจ์	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ	สดร.สป.
๔. นายกนต์ธร ศรีชุมจันทร์	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ	สดร.สป.
๕. นายวัชรพงษ์ จิโสะ	นักทรัพยากรบุคคลปฏิบัติการ	สดร.สป.
๖. นายคมกริช เจริญพัฒนสมบัติ	ผู้อำนวยการส่วนพัฒนากฎหมาย	สกม.สป.
๗. นายไพรัตน์ ทรัพย์อนันต์	นิติกรปฏิบัติการ	สกม.สป.
๘. นายพีรพลธ์ สำเภา	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ	สดร.สป.
๙. น.ส.นนทญา หงษ์รัตน์	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ	สนผ.สป.
๑๐. นายรัฐศาสตร์ ชิดชู	นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ	กจ.สป.
๑๑. น.ส.ปัทมา นฤภัย	นักประชาสัมพันธ์ชำนาญการ	สน.สป.
๑๒. นายนพรุจ ธนาทิพยางกูร	หัวหน้าฝ่ายอำนวยการเลือกตั้ง	ปค.
๑๓. นายชลธิ์ ยิ่งตรง	ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานฯ สด.	
๑๔. นายสิทธิวีร์ วรรณพฤกษ์	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ	สด.
๑๕. น.ส.กิตติกา บุญมาไชย	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ	สด.
๑๖. นายจิรัฐิตล ตันตีกักดี	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ	สด.
๑๗. น.ส.พจนา สุจ้านง	ผู้อำนวยการกลุ่มพัฒนาระบบบริหาร	พช.
๑๘. นายโชคชัย แก้วป่อง	ผู้อำนวยการกองแผนงาน	พช.
๑๙. นายภูสิต สมจิตต์	เลขานุการกรม	ปก.
๒๐. นายณัฐวุฒิ เบ็ญจสุรัตน์วงศ์	นักจัดการงานทั่วไปชำนาญการ	ปก.
๒๑. นายณรงค์พันธ์ แจ่มจันทร์	นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ	ปก.
๒๒. นางคันสนีย์ ศรีศุภร์	ผู้เชี่ยวชาญด้านวิเคราะห์ผังเมือง	ยผ.

๒๓. ว่าที่ พ.ต. อติศักดิ์ น้อยสุวรรณ	ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่	ยผ.
๒๔. น.ส.พรเพ็ญ ศิริมงคลรัตน์	นิติกรชำนาญการ	ยผ.
๒๕. น.ส.กฤตยา พรหมทองดี	พนักงานนิติกร	ยผ.
๒๖. นายปิยพงศ์ ชูวงศ์	ผู้อำนวยการสำนักงานบริหารโครงการฯ	ทต.
๒๗. นางวันทนี เพ็ชรผดุงสิทธิ์	ผู้อำนวยการฝ่ายนโยบายและยุทธศาสตร์	กฟผ.
๒๘. น.ส.เนตรนารา อุ่นใจ	ผู้อำนวยการฝ่ายเศรษฐกิจพลังไฟฟ้า	กฟน.
๒๙. นายสมภพ มุสิกมาศ	ผู้อำนวยการกองสารสนเทศด้านบริหาร	กฟน.
๓๐. นายมนูญ ณะสังข์	ผู้อำนวยการกองพัฒนาแหล่งน้ำ	กปก.
๓๑. นายวิวัฒน์ชัย รัตนะรัต	ผู้ช่วยผู้ว่าการการประปานครหลวง	กปน.
๓๒. นายภาณุวัฒน์ นาชะ	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน๔	อต.

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๓๐ น. โดยมีนายจรินทร์ จักกะพาก รองปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นประธาน เมื่อคณะทำงานฯ มาตรการประชุม ประธานในฐานะหัวหน้าคณะทำงานฯ ได้กล่าวเปิดการประชุมและเสนอให้คณะทำงานฯ พิจารณาเรื่องต่างๆ ตามระเบียบวาระการประชุม ดังนี้

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ
- ไม่มี -

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องรับรองรายงานการประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๕๗ เมื่อ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๗
ฝ่ายเลขานุการคณะทำงานฯ ได้นำรายงานการประชุมฯ ลงเว็บไซต์สถาบันดำรงราชานุภาพ (www.stabundamrong.go.th) และได้แจ้งคณะทำงานฯ ให้พิจารณารับรองรายงานการประชุมตามหนังสือบันทึกข้อความ ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๒๐๗.๒/ว๙๓๑ วันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๗ แล้ว ปรากฏว่าไม่มีผู้ใดแจ้งกลับมา เพื่อขอแก้ไขรายงานการประชุม

มติที่ประชุม รับรองรายงานการประชุม

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องเพื่อทราบ

๓.๑ สรุปผลการดำเนินงานการเตรียมการปฏิรูปประเทศไทย
ของกระทรวงมหาดไทย

ฝ่ายเลขานุการคณะทำงานฯ ได้สรุปผลการดำเนินงานการเตรียมการปฏิรูปประเทศไทยของกระทรวงมหาดไทย ตั้งแต่เดือนมิถุนายน ๒๕๕๗ ที่มีการประสานเรื่องข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิรูปกับสำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม จนถึงปลายเดือนกันยายน ๒๕๕๗ ดังนี้

วันเดือนปี	เรื่อง
๖ มิ.ย.๕๗	งานประสานข้อมูลกับคณะทำงานเตรียมการปฏิรูปเพื่อคืนความสุขให้คนในชาติ สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม
๒๕ มิ.ย.๕๗	คำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๓๒๓/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๕ มิ.ย.๕๗ เรื่องปรับปรุง

วันเดือนปี	เรื่อง
	ศูนย์เฉพาะกิจ มท. เพื่อสนับสนุนการรักษาความสงบแห่งชาติ มีการจัดตั้งคณะทำงานฝ่ายสนับสนุนการปฏิรูปด้านการปกครองและการบริหารราชการ มีนายจรินทร์ จักกะพาก รองปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นหัวหน้าคณะทำงานฯ นายทรงพล สวาสดิ์ธรรม รองผู้ว่าราชการจังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นรองหัวหน้าคณะทำงานฯ และนายอรรชिक्ष์ สัมพันธ์รัตน์ ผู้อำนวยการสถาบันดำรงราชานุภาพ เป็นเลขานุการคณะทำงาน
๒๗ มิ.ย.๕๗	การปฏิรูประบบราชการของสำนักนายกรัฐมนตรี (Quick Win Initiative)
๔ ก.ค. ๕๗	การประชุมคณะทำงานฝ่ายสนับสนุนการปฏิรูป ด้านการปกครองและการบริหารราชการ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๗ ณ ห้องประชุม ๒ ศาลาว่าการกระทรวงมหาดไทย
๘ ก.ค. ๕๗	การสอบถามความเห็นผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัดต่อการปฏิรูปกระทรวงมหาดไทยและการปฏิรูปประเทศไทย
๕ ส.ค. ๕๗	การสำรวจความคืบหน้าประเด็นการปฏิรูปที่เกี่ยวกับกระทรวงมหาดไทย
๙ ส.ค. ๕๗	การมอบนโยบายการปฏิรูปของหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ
๒๒ ส.ค.๕๗	การประชุมคณะทำงานฝ่ายสนับสนุนการปฏิรูป ด้านการปกครองและการบริหารราชการ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๗ ณ ห้องประชุม ๒ ศาลาว่าการกระทรวงมหาดไทย
๒๕ ส.ค.๕๗	การจัดทำฐานข้อมูล (Database) การปฏิรูปของกระทรวงมหาดไทยลงเว็บไซต์สถาบันดำรงราชานุภาพ โดยข้อมูลประกอบ จากกองการเจ้าหน้าที่ สป. กรมและรัฐวิสาหกิจในสังกัดกระทรวงมหาดไทย
๒๘ ส.ค.๕๗	การดำเนินการตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ ๔๗๔/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๗ เรื่องแต่งตั้งคณะทำงานกระทรวงมหาดไทย เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของสภาปฏิรูปแห่งชาติ ในเรื่องการเสนอประเด็นการปฏิรูป ๑๑ ด้านและ Mister ปฏิรูป

นอกจากนี้ได้มีการจัดทำฐานข้อมูลชื่อว่า “ปฏิรูปประเทศไทย” เผยแพร่ลงเว็บไซต์สถาบันดำรงราชานุภาพ (<http://www.stabundamrong.go.th>) โดยมีการประมวลความคิดเห็น ข้อเสนอ เกี่ยวกับการปฏิรูปประเทศไทย จากหน่วยงานส่วนกลางระดับกรม รัฐวิสาหกิจ ผู้ว่าราชการจังหวัด หัวหน้าส่วนราชการในจังหวัด ข้าราชการบำนาญผู้ทรงคุณวุฒิของกระทรวงมหาดไทย โดยข้อมูลดังกล่าวได้สรุปและจัดทำเป็นรูปเล่มนำเรียนปลัดกระทรวงมหาดไทยเพื่อโปรดทราบและเป็นข้อมูลแล้ว

มติที่ประชุม

รับทราบ

๓.๒ คำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๔๗๔/๒๕๕๗
เรื่อง แต่งตั้งคณะทำงานกระทรวงมหาดไทย
เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของสภาปฏิรูปแห่งชาติ
ลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๗

จากคำสั่งดังกล่าว ได้มีการมอบหมายเจ้าภาพเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของสภาปฏิรูปแห่งชาติ และอำนาจหน้าที่ของคณะทำงานฯ ดังนี้

๑. ด้านการเมือง กรมการปกครอง
๒. ด้านการบริหารราชการแผ่นดิน สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย โดยมีหน่วยงานหลัก คือ กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร และมีหน่วยงานสนับสนุน ได้แก่ สำนักพัฒนาและส่งเสริมการบริหารราชการจังหวัด สำนักนโยบายและแผน กองการเจ้าหน้าที่ และกองคลัง
๓. ด้านกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย โดยมีหน่วยงานหลัก คือสำนักกฎหมาย และมีหน่วยงานสนับสนุน คือ สำนักตรวจราชการและเรื่องราร้องทุกข์ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
๔. ด้านการปกครองท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
๕. ด้านการศึกษา กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เป็นหน่วยงานหลัก และมีหน่วยงานสนับสนุน คือ สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย (สำนักงานคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น)
๖. ด้านเศรษฐกิจ กรมการพัฒนาชุมชน เป็นหน่วยงานหลัก และมีหน่วยงานสนับสนุน ได้แก่ กรมโยธาธิการและผังเมือง กรมที่ดิน และองค์การตลาด
๗. ด้านพลังงาน การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เป็นหน่วยงานหลัก และมีหน่วยงานสนับสนุน ได้แก่ การไฟฟ้านครหลวง การประปาส่วนภูมิภาค และการประปานครหลวง
๘. ด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย (สำนักนโยบายและแผน) เป็นหน่วยงานหลัก และมีหน่วยงานสนับสนุน ได้แก่ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และกรมโยธาธิการและผังเมือง
๙. ด้านสื่อสารมวลชน สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย (กองสารนิเทศ)
๑๐. ด้านสังคม กรมการพัฒนาชุมชน เป็นหน่วยงานหลัก และมีหน่วยงานสนับสนุน ได้แก่ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และกรมที่ดิน
๑๑. ด้านอื่น ๆ สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย (กองการเจ้าหน้าที่)

(ทั้งนี้ ให้มีคณะทำงานกลางของสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทยเพื่อประมวลประเด็น ทั้ง ๑๑ ด้าน ได้แก่ สถาบันดำรงราชานุภาพ สำนักนโยบายและแผน สำนักพัฒนาและส่งเสริมการบริหารราชการจังหวัด และกลุ่มพัฒนาระบบบริหาร โดยให้สถาบันดำรงราชานุภาพ เป็นหน่วยงานหลัก)

คณะทำงานฯ มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๑. ศึกษา วิเคราะห์ จัดทำแนวทางและข้อเสนอแนะ ทั้งทางด้านกฎหมายและการบริหาร เพื่อการปฏิรูปประเทศไทยและการปฏิรูปกระทรวงมหาดไทย โดยเฉพาะในประเด็นสำคัญ (Hot Issues) เพื่อจะได้เป็น จุดยืน (Positioning) ของกระทรวงมหาดไทยต่อประเด็นต่างๆ และรายงานให้กระทรวงมหาดไทยทราบ
๒. แต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงาน (Mister) ที่มีความรู้ความสามารถสูง มีความคล่องตัวและมีอำนาจตัดสินใจได้ในระดับหนึ่ง จำนวนหน่วยงานละ ๒ คน เพื่อช่วยผู้บริหารกระทรวงมหาดไทยในการสนับสนุนสภาปฏิรูปแห่งชาติ
๓. เรียกเอกสารจากหน่วยงานใดในสังกัดกระทรวงมหาดไทย หรือเรียกข้าราชการ หรือพนักงานในสังกัดกระทรวงมหาดไทยมาแสดงความคิดเห็นหรือดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องได้
๔. ติดตามข่าวสาร ความคืบหน้าการดำเนินงานของสภาปฏิรูปแห่งชาติในด้านที่รับผิดชอบ และรายงานกระทรวงมหาดไทยทราบทุกสองสัปดาห์
๕. งานอื่นๆ ตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย

มติที่ประชุม

รับทราบ

ระเบียบวาระที่ ๔

เรื่องเพื่อพิจารณา

- ๔.๑ แนวทางการดำเนินงานของคณะทำงานกระทรวงมหาดไทยเพื่อสนับสนุน การดำเนินงานของสภาปฏิรูปแห่งชาติ ตามกรอบอำนาจหน้าที่ ที่กำหนดในคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๔๗๔/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๗

ฝ่ายเลขานุการคณะทำงานฯ ขอเรียนว่าภารกิจของคณะทำงานฯ หลังจาก มีสภาปฏิรูปแห่งชาติ (ต.ค. ๒๕๕๗ เป็นต้นไป) จะต้องมีการติดตามข่าวสาร ความคืบหน้าการดำเนินงานของสภาปฏิรูปแห่งชาติในด้านที่ รับผิดชอบ และรายงานกระทรวงมหาดไทยทราบทุก ๒ สัปดาห์ ซึ่งหน่วยงานหลักของแต่ละด้าน จะต้องรายงานให้ กระทรวงมหาดไทย (สถาบันดำรงราชานุภาพ) ทราบ ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๕๗ เป็นต้นไป ในเบื้องต้นนี้ ฝ่ายเลขานุการ คณะทำงานฯ ได้นำเสนอแนวทางและแบบรายงานนำเสนอ ดังนี้

๔.๑.๑ แนวทาง

(๑) ให้หน่วยงานหลักประสานหน่วยงานสนับสนุนในด้านที่รับผิดชอบ เกี่ยวกับประเด็นและความคืบหน้าของการปฏิรูปประเทศไทยและประมวลภาพรวมของด้านนั้นๆ เพื่อเสนอต่อ กระทรวงมหาดไทยทุก ๒ สัปดาห์

(๒) การติดตามการดำเนินงานของสภาปฏิรูปแห่งชาติ มีความจำเป็นต้อง ติดตามข่าวสารจากช่องทางต่างๆ เช่น โทรศัพท์ หนังสือพิมพ์ สื่อออนไลน์ ฯลฯ อย่างทันเหตุการณ์ หน่วยงาน ที่รับผิดชอบจึงมีความจำเป็นต้องวางระบบงานในหน่วยงาน และบุคลากรในการดำเนินการเรื่องนี้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งระยะเวลาของสภาปฏิรูปจะใช้เวลาประมาณ ๑ ปี เป็นอย่างน้อย

(๓) สถาบันดำรงราชานุภาพ จะเป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินการ ประสานงานคณะทำงานฯ ทั้ง ๑๑ ด้าน ในการช่วยผู้บริหารกระทรวงมหาดไทย สนับสนุนการดำเนินงานของสภา ปฏิรูปแห่งชาติ ผ่านทาง “Mister ปฏิรูป” ซึ่งแต่ละหน่วยงานได้เสนอรายชื่อมาก่อนหน้านี้ หากหน่วยงานใดประสงค์ จะเปลี่ยนแปลง Mister ขอให้รับดำเนินการประสานการเปลี่ยนแปลงข้อมูลกับสถาบันดำรงราชานุภาพโดยเร่งด่วน

(๔) ฐานข้อมูลการปฏิรูปประเทศไทยของกระทรวงมหาดไทย ได้มีการ จัดทำลงเว็บไซต์สถาบันดำรงราชานุภาพ (สตร.) สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย (www.stabundamrong.go.th) ซึ่งสามารถประชาสัมพันธ์ให้บุคลากรในสังกัดศึกษาเรียนรู้ได้

๔.๑.๒ แบบรายงาน

ด้าน..... ชื่อหน่วยงานหลัก

ที่	ประเด็นการปฏิรูป	วันเดือนปี	แหล่งที่มา	สาระสำคัญของ	ความเห็นของ	ความเกี่ยวข้องของ	หมายเหตุ
				การปฏิรูป	Misterปฏิรูป	กระทรวงมหาดไทย	

โดยมีคำอธิบายหัวข้อในตาราง ดังนี้

(๑) **ที่** หมายถึง ลำดับเรื่อง โดยเรียงลำดับความสำคัญ จำเป็น เร่งด่วน จากมากไปน้อย

(๒) **ประเด็นการปฏิรูป** หมายถึง ชื่อเรื่องการปฏิรูป

(๓) **วันเดือนปี** หมายถึง วันเวลาของเรื่องที่กลายเป็นประเด็น

(๔) **แหล่งที่มา** หมายถึง สื่อบุคคล เช่น สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ

รัฐบาล สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คณะกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญ คณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฯลฯ สื่อสารมวลชน เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ สื่อออนไลน์ ฯลฯ โดยแหล่งที่มาจะต้องระบุให้ชัดเจน เพื่อสามารถสืบย้อนไปยืนยันข้อมูลได้อีกครั้ง

(๕) **สาระสำคัญของการปฏิรูป** หมายถึง บทสรุปของข้อเสนอการปฏิรูป

ให้ชัดเจนที่สุด

(๖) **ความเห็นของ Mister ปฏิรูป** หมายถึง ความเห็นของหน่วยงานหลัก

เกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ

(๗) **ความเกี่ยวข้องของกระทรวงมหาดไทย** หมายถึง การระบุภารกิจและ

หน่วยงานภายในของกระทรวงมหาดไทยที่เกี่ยวข้อง

มติที่ประชุม

เห็นชอบตามแนวทางและแบบรายงานการปฏิรูปประเทศ

๔.๒ ข้อเสนอเกี่ยวกับการปฏิรูปประเทศของกระทรวงมหาดไทยที่จะจัดส่งให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) จำนวน ๑๑ ด้าน

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้ขอความอนุเคราะห์ประเด็นและข้อเสนอเกี่ยวกับการปฏิรูปประเทศ โดยได้กำหนดรูปแบบตารางการนำเสนอข้อมูล และขอให้กระทรวงมหาดไทยจัดส่งข้อมูลให้ภายในวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๗ เพื่อรวบรวมจัดทำเป็นข้อเสนอในภาพรวมและนำเสนอคณะรักษาความสงบแห่งชาติพิจารณาก่อนนำเสนอสภาปฏิรูปแห่งชาติต่อไป

ฝ่ายเลขานุการคณะทำงานฯ ได้เสนอเรื่องดังกล่าวเพื่อขอความเห็นชอบหัวหน้าคณะทำงานฯ (นายจรินทร์ จักกะพาก) นำเรื่องดังกล่าวเข้าที่ประชุมคณะทำงานฯ ครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เพื่อพิจารณาและหัวหน้าคณะทำงานฯ ได้ให้ความเห็นชอบนำเรื่องเข้าที่ประชุมในครั้งนี โดยข้อมูลที่กระทรวงมหาดไทยจะเสนอนี้จะต้องเป็นข้อเสนอเกี่ยวกับการปฏิรูปที่เป็นเรื่องใหญ่ (Macro) หรือประเด็นปฏิรูปเกี่ยวกับการแก้ไขระเบียบ กฎหมาย ที่อยู่นอกเหนืออำนาจพิจารณาของกระทรวงมหาดไทย เช่น เรื่องที่ต้องนำเข้าการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี หรือสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เป็นต้น

ข้อมูลประเด็นและข้อเสนอการปฏิรูปประเทศ เสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ของ กระทรวงมหาดไทย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

๑. ด้านการเมือง โดย กรมการปกครอง

๑.๑ นักการเมืองระดับชาติและนักการเมืองท้องถิ่นไม่มีวาระในการดำรงตำแหน่ง สามารถดำรงตำแหน่งได้ยาวนาน トラบเท่าที่ได้รับเลือกตั้ง ส่งผลให้มีการสร้างสมบารมีและมีการเอื้อประโยชน์ไปในทางที่มีชอบ จึงเห็นควรกำหนดวาระการดำรงตำแหน่งทางการเมืองของนักการเมืองระดับชาติและระดับท้องถิ่น เพื่อให้มีการเว้นวรรค และสามารถเข้ามาดำรงตำแหน่งได้อีกหลังจากเว้นวรรคไปตามที่กฎหมายกำหนด เช่น อาจจะมีวาระให้ดำรงตำแหน่ง ๔ ปี หรือ ๖ ปี แล้วต้องเว้นวรรคหนึ่งสมัย ถึงจะกลับมาลงสมัครเลือกตั้งได้อีก และลงสมัครในตำแหน่งทางการเมืองอื่นๆ อีกไม่ได้ ทั้งนี้หากลาออกจากตำแหน่งก่อนครบวาระให้นับเป็น ๑ วาระ โดยจัดทำร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.

๑.๒ นักเลือกตั้งมักซื้อเสียง เพื่อให้ได้มาซึ่งตำแหน่งนักการเมืองในสภา โดยทุ่มเทเงินในการซื้อเสียงมหาศาล หลังจากได้รับการเลือกตั้งแล้ว ก็จะเข้าสู่กระบวนการถอนทุน ก่อให้เกิดการทุจริตคอร์รัปชันอย่างกว้างขวาง เห็นควรเพิ่มโทษนักเลือกตั้งที่ซื้อเสียงให้มีมาตรการลงโทษที่รุนแรง เช่น อาจจะตัดสิทธิการลงสมัครรับเลือกตั้งตลอดไป หากได้รับการพิพากษาถึงที่สุดว่าซื้อเสียงจริง โดยจัดทำร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.

๑.๓ พรรคการเมือง ซึ่งเป็นสถาบันทางการเมืองที่สำคัญในระบอบประชาธิปไตย แต่บทบาทของพรรคการเมืองไทยที่ผ่านมา ไม่ค่อยทำหน้าที่ของสถาบันทางการเมืองที่ดีได้เท่าที่ควร โดยเฉพาะการแสดงเจตจำนง (Will) เพื่อพัฒนาให้ระบบการเมืองมีคุณภาพ สนองตอบความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง เห็นควรแก้ไขกฎหมายให้พรรคการเมืองมีแผนงาน/โครงการที่ส่งเสริมธรรมาภิบาลหรือการบริหารจัดการที่ดี โดยแสดงถึงความมุ่งมั่นที่จะไม่ซื้อเสียง โดยแผนงาน/โครงการดังกล่าวให้เสนอต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง และเผยแพร่ผลงานต่อสาธารณชน โดยจัดทำร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ.

๑.๔ นักเลือกตั้งที่สมัครเข้าสู่สนามการเมือง หลายคนขาดคุณสมบัติของการเป็นนักการเมืองที่ดี ส่งผลให้หลังจากได้รับเลือกตั้งเข้ามา ได้มีพฤติกรรมที่บิดเบือนไปจากเจตจำนงของประชาชนที่เลือกตั้ง และขาดความศรัทธาจากประชาชน เห็นควรแก้ไขเรื่องการกำหนดคุณสมบัติของผู้ที่จะเข้าสู่สนามการเมือง ควรให้มีคุณสมบัติคล้ายกับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) ตามรัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราวนี้ โดยเฉพาะในมาตรา ๘(๘) ที่ว่า ถ้าเคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมหรือกระทำความผิดกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดหรือกฎหมายเกี่ยวกับการพนันในฐานความผิดเป็นเจ้ามือหรือเจ้าสำนัก จะดำรงตำแหน่งสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติมิได้ ซึ่งหากมีกำหนดคุณสมบัติของผู้ที่จะสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกรัฐสภาในอนาคตด้วย จะเป็นประโยชน์ยิ่ง เพราะในอดีตที่ผ่านมาคณะกรรมการการเลือกตั้ง ได้รับเรื่องร้องเรียนประเด็นเหล่านี้จำนวนมากที่มีผู้ร้องเรียนว่าผู้สมัครรับเลือกตั้งมีส่วนพัวพันกับการค้ายาเสพติดหรือการพนัน โดยจัดทำร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.

๑.๕ ระบบการเลือกตั้งของประเทศไทยที่ผ่านมา ผู้สมัครที่ได้รับการเลือกตั้งบางราย ขณะการเลือกตั้งในเขตที่ลงเลือกตั้ง โดยได้คะแนนเสียงน้อยมาก เช่น บางรายได้แค่ ๒๐-๓๐ % ก็ชนะการเลือกตั้งแล้ว ซึ่งไม่สามารถสะท้อนได้อย่างแท้จริงว่าตนเองเป็นผู้แทนของเขตเลือกตั้งนั้น เห็นควรปรับเปลี่ยนระบบการเลือกตั้งใหม่ โดยกำหนดให้ผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกรัฐสภา ได้รับคะแนนเสียงเกิน ๕๐ % ของผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งที่ตนลงสมัคร หากเขตใดไม่มีผู้สมัครรายใดได้คะแนนเกิน ๕๐% จะต้องประกาศการเลือกตั้งรอบที่สอง โดยให้

นำผู้สมัครที่ได้คะแนนสูงสุดอันดับหนึ่งและสองมาแข่งกัน โดยประกาศให้ประชาชนในเขตเลือกตั้งนั้นใช้สิทธิเลือกตั้งอีกครั้ง โดยจัดทำร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.

๒. ด้านการบริหารราชการแผ่นดิน โดย กพร.สป.

๒.๑ แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

๒.๑.๑ การบริหารยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมีแผนงานและงบประมาณเป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ โดยหลักแล้วควรให้เป็นอำนาจการบริหารของคณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.จ.) หรือคณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.ก.) ซึ่งทั้งสองคณะนี้มีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ขับเคลื่อนหลักแต่สภาพการณ์ปัจจุบัน การบริหารยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัดมีสำนักงาน ก.พ.ร. ซึ่งเป็นเลขานุการของคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (กนจ.) เป็นหน่วยดำเนินงานหลัก ส่งผลให้การประสานแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด การประเมินผลการดำเนินงานขาดเอกภาพและประสิทธิภาพในการดำเนินงาน จึงเห็นควรตัดโอนภารกิจด้านการประสานยุทธศาสตร์กระทรวงและการบริหารยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัดที่อยู่ในอำนาจของสำนักงาน ก.พ.ร. มาอยู่ที่กระทรวงมหาดไทย โดยแก้ไขพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ.๒๕๕๑

๒.๑.๒ การบริหารราชการระหว่างส่วนกลางกับส่วนภูมิภาคในเรื่องของยุทธศาสตร์การพัฒนายังมีความอ่อนแอ เนื่องจากขาดหน่วยงานกลางในการเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์อย่างกรณีของกระทรวงมหาดไทยไม่มีหน่วยงานเฉพาะในการกำหนดนโยบายสู่การปฏิบัติในส่วนภูมิภาค ขาดหน่วยงานกลางวางแผนยุทธศาสตร์เชื่อมโยงภารกิจของส่วนราชการต่างๆในพื้นที่ (Missing Link) และขาดหน่วยงานกลางในการวิเคราะห์ศึกษาข้อมูลและสนับสนุนพื้นที่ จึงเห็นควรจัดตั้ง “สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์จังหวัดและกลุ่มจังหวัด กระทรวงมหาดไทย (เทียบเท่ากรม)” เพื่อเป็นหน่วยงานในการดำเนินการบูรณาการแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อถ่ายทอดลงสู่แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดและแผนพัฒนาท้องถิ่น การบูรณาการงบประมาณระหว่างส่วนราชการต่างๆในพื้นที่และการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติและยุทธศาสตร์ ในระดับพื้นที่ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยแก้ไขพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติมและยกสร้างกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการ

๒.๑.๓ เรื่องแผนงาน/โครงการพัฒนาในพื้นที่จังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัดในฐานะผู้แทนรัฐบาลไม่มีอำนาจสั่งการในการบูรณาการแผนงาน/โครงการเพื่อให้สอดคล้องกับทิศทางของแผนพัฒนาประเทศและแผนพัฒนาจังหวัด เนื่องจากมีปัญหาเรื่องโครงสร้างการบริหารราชการของส่วนราชการส่วนกลางและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจเพียงแค่ประสานงานและขอความร่วมมือเท่านั้น จึงเห็นควรปรับปรุงแก้ไขเป็น ๔ ระยะ ดังนี้

(๑) ในต้นปีงบประมาณให้ส่วนราชการที่ได้รับอนุมัติงบประมาณตาม พ.ร.บ.งบประมาณรายจ่ายประจำปี แจ้งการอนุมัติงบประมาณให้จังหวัดที่เป็นพื้นที่ดำเนินการทราบทุกครั้งและให้แผนงาน/โครงการมีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

(๒) ในคำขอของงบประมาณของส่วนราชการส่วนกลาง ควรต้องกำหนดให้แผนงาน/โครงการที่จัดสรรงบประมาณลงในพื้นที่จังหวัด จะต้องเป็นโครงการที่บรรจุอยู่ในแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดแล้วเท่านั้น

(๓) ควรจัดให้มีคณะทำงานหรือคณะกรรมการที่มีอำนาจหน้าที่ในการบูรณาการแผนงาน/โครงการให้สอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ตามยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ที่ส่วนราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นจัดทำขึ้น

(๔) แก้ไขระเบียบกฎหมายให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจเพียงพอทั้งทางด้านการบริหารงบประมาณ การบริหารงานบุคคลและการกำกับดูแลส่วนราชการที่ตั้งอยู่ในพื้นที่จังหวัดทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น

โดยแก้ไขกฎหมาย ดังนี้ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ.๒๕๐๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ.๒๕๕๑ ระเบียบว่าด้วยการบริหารงบประมาณ พ.ศ.๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๒.๑.๔ การจัดทำแผนและงบประมาณ/การประสานแผนพัฒนา / การติดตามประเมินผลความไม่สอดคล้องของระยะเวลาในการกำหนดแผนพัฒนา ได้แก่ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ๕ ปี แผนพัฒนาจังหวัด ๔ ปี และแผนพัฒนาของ อปท. ๓ ปี จึงเห็นควรปรับแผนชาติ แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด แผนพัฒนา อปท. ให้สอดคล้องและเชื่อมโยงกัน โดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๒.๒ การบริหารราชการส่วนภูมิภาค

๒.๒.๑ การบริหารราชการในพื้นที่จังหวัด ขาดความเป็นเอกภาพในการแก้ไขปัญหา เนื่องจากความเป็นอิสระของราชการส่วนกลางที่ตั้งอยู่ในพื้นที่จังหวัด ส่งผลให้ผู้ว่าราชการจังหวัดไม่สามารถแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนที่ส่งผลกระทบในวงกว้างได้ จึงเห็นควรให้จังหวัดเป็นศูนย์กลางในการแก้ไขปัญหาของประชาชนในพื้นที่อย่างแท้จริง และให้อำนาจผู้ว่าราชการจังหวัดในการจัดการแก้ไขปัญหาของประชาชนในลักษณะประเด็นปัญหา (Issue – based) โดยบูรณาการ/ประสานงานการทำงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งส่วนภูมิภาค และส่วนกลางที่ตั้งอยู่ในพื้นที่จังหวัด เช่น ปัญหาข้าว (สำนักงานการค้าภายใน) ปัญหาป่าไม้ (หน่วยงานในสังกัดกรมป่าไม้และกรมอุทยานฯ) ปัญหาเรื่องที่ดิน (กรมธนารักษ์ กรมป่าไม้ และกรมอุทยานฯ) ปัญหาเรื่องเส้นทางคมนาคม (กรมทางหลวง กรมทางหลวงชนบท และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) และปัญหาเรื่องแหล่งน้ำ (กรมชลประทาน กรมทรัพยากรน้ำ กรมทรัพยากรฯ) โดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๒.๒.๒ ผู้ว่าราชการจังหวัดไม่สามารถมอบอำนาจให้รองผู้ว่าราชการจังหวัดในการปฏิบัติราชการแทนได้ในหลายกรณี โดยต้องมอบให้กับหัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในจังหวัด ตามมาตรา ๒๓(๑) แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ.๒๕๕๐ จึงเห็นควรมีการแก้ไข ดังนี้

(๑) ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีดุลพินิจในการพิจารณาว่าจะมอบอำนาจให้รองผู้ว่าราชการจังหวัดหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้องเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทน หรือ

(๒) ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบอำนาจในการปฏิบัติราชการแทนตามลำดับ ดังนี้ ๑) รองผู้ว่าราชการจังหวัด ๒) หัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง หรือ

(๓) ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบอำนาจในการปฏิบัติราชการแทนให้หัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง แต่หากเป็นกรณีที่เกี่ยวข้องกับนโยบายสำคัญ ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด การบริหารงานบุคคล หรือเป็นเรื่องที่มีความจำเป็นต้องดูแลใกล้ชิด หรือเป็นเรื่องที่ต้องบูรณาการกับหลายหน่วยงาน ให้มอบอำนาจให้แก่รองผู้ว่าราชการจังหวัด

อย่างไรก็ดี หากเป็นเรื่องทางเทคนิคที่ต้องอาศัยความเชี่ยวชาญพิเศษ ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจมอบอำนาจให้หัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้องได้ อนึ่งเพื่อป้องกันมิให้เกิดความเสียหายและให้

ผู้ว่าราชการจังหวัดสามารถแก้ไขปัญหาได้ทันเวลา เห็นควรกำชับให้ส่วนราชการที่รับมอบอำนาจรายงานผลการใช้อำนาจและปัญหาอุปสรรคให้ผู้มอบอำนาจ (ผู้ว่าราชการจังหวัด) ทราบอย่างจริงจัง ทั้งนี้ ตามมาตรา ๔๐ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.๒๕๓๔ และมาตรา ๗(๒) พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ.๒๕๕๐

จึงเห็นควรแก้ไขพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ.๒๕๕๐

มาตรา ๒๓ (๑)

๒.๓ โครงสร้างการบริหารราชการ

๒.๓.๑ โครงสร้างการบริหารงานกลุ่มจังหวัดในปัจจุบัน ไม่มีสภาพเป็นนิติบุคคล ส่งผลให้ไม่สามารถทำนิติกรรมต่างๆ ได้ และกลุ่มจังหวัดสังกัดราชการบริหารส่วนกลาง ทำให้ขาดความคล่องตัวในการบริหารงาน เห็นควรแก้ไขระเบียบ กฎหมายเพื่อให้กลุ่มจังหวัดเป็นนิติบุคคล เพื่อให้สามารถดำเนินการทำนิติกรรมต่างๆ ได้ เพราะกลุ่มจังหวัดในปัจจุบันมีงบประมาณและบุคลากรของตนเอง และควรแก้ไขโครงสร้างการบริหารงานของกลุ่มจังหวัด อาจแบ่งเป็น ๒ แนวทาง ได้แก่ (๑) สังกัดราชการบริหารส่วนภูมิภาค หรือ (๒) แต่งตั้งหรือมอบหมายให้มีผู้บริหารของกลุ่มจังหวัดที่แยกออกจากผู้ว่าราชการจังหวัด เช่น ผู้ตรวจราชการกระทรวง หรือกำหนดอัตราผู้บริหารใหม่ เป็นต้น โดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๒.๓.๒ การแบ่งเขตปกครองของจังหวัดในปัจจุบันไม่สอดคล้องกับขนาดของการพัฒนา บางจังหวัดมีขนาดเล็กเกินไป บางจังหวัดมีขนาดใหญ่เกินไป เห็นควรใช้หลักการ การจัดการเขตการปกครอง (Territorial Management) มาใช้ในการทบทวนการแบ่งเขตการปกครองใหม่ เพื่อจัดการเขตจังหวัดให้มีความเหมาะสมมากขึ้น โดยแก้ไขพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๒.๔ การบริหารงานบุคคล

การบริหารงานบุคคลของระบบราชการไทย มีปัญหาเรื่องระบบอุปถัมภ์ และการเมืองได้เข้ามาแทรกแซงอย่างไร้ระบบคุณธรรมในกระบวนการสรรหา บรรจุ แต่งตั้ง ส่งผลให้บุคลากรของระบบราชการที่ตั้งใจทำงานมีความรู้ความสามารถ ขาดขวัญและกำลังใจ เห็นควรใช้หลักตามระบบคุณธรรมอย่างเคร่งครัดในการสรรหา บรรจุ แต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งราชการในทุกระดับ โดยเสนอให้การพิจารณาแต่งตั้งข้าราชการต่างๆ ดำเนินการโดย “คณะกรรมการข้าราชการของแต่ละกรม” และ “คณะกรรมการสภามหาตไทย” โดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ และหนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่เกี่ยวข้องกับการสรรหา บรรจุ และแต่งตั้งข้าราชการ

๓. ด้านกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม โดย สำนักกฎหมาย สป.

๓.๑ ประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑๕/๒๕๕๗ เรื่องแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ข้อ ๓ ให้เพิ่มข้อความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๔๕/๑ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา “สำหรับการสอบสวนซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของเจ้าพนักงานตำรวจในกรณีที่มีคำสั่งไม่ฟ้อง และคำสั่งนั้นไม่ใช่คำสั่งของอัยการสูงสุด ถ้าในกรุงเทพมหานครให้รับส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมกับคำสั่งเสนอผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ถ้าในจังหวัดอื่นให้รับส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมกับคำสั่งเสนอผู้บังคับบัญชา ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ แต่ทั้งนี้มิได้ตัดอำนาจพนักงานอัยการที่จะจัดการอย่างไร แก่ผู้ต้องหาตั้งบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๔๓...” การออกประกาศ คสช. ดังกล่าวเป็นการการตัดอำนาจผู้ว่าราชการจังหวัดออกจากระบบการสอบสวน คดีอาญา ทำให้ระบบการตรวจสอบ กลั่นกรองถ่วงดุลในการพิจารณาคดีความทางอาญา ทั้งในอำนาจการสั่งฟ้อง และการสืบสวนสอบสวน ของทั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจและพนักงานอัยการลดน้อยลงไป อันเป็นผลให้ผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งมีอำนาจหน้าที่

เกี่ยวกับการบำบัดทุกข์บำรุงสุข การรักษาความสงบเรียบร้อย และการอำนวยความสะดวกความเป็นธรรมของสังคม ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สิทธิของประชาชนที่จะได้รับความเป็นธรรม ความยุติธรรมในการพิจารณาคดีความทางอาญาลดน้อยลงไป ซึ่งอาจทำให้ประชาชนขาดความศรัทธา เชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม จึงเห็นควรให้อำนาจผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งเป็นพนักงานฝ่ายปกครองที่มีอำนาจสูงสุดในจังหวัด ในการปกครองส่วนภูมิภาคมีอำนาจในการใช้ดุลพินิจ เพื่อพิจารณาตรวจสอบ กลั่นกรอง ถ่วงดุลอำนาจของพนักงานอัยการ และเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในการพิจารณาคดีความทางอาญาเช่นเดิม ซึ่งจะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนในการที่ได้รับความเป็นธรรมในการดำเนินคดีอาญาเพิ่มมากขึ้น เพราะการใช้ดุลพินิจของผู้ว่าราชการจังหวัด จะมีได้พิจารณาเพียงข้อกฎหมายอย่างเดียว แต่จะพิจารณาถึงข้อเท็จจริงอื่นอย่างรอบด้านขึ้น ในฐานะเป็นนักปกครอง เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมอย่างแท้จริง โดยเสนอให้ยกเลิกมาตรา ๑๔๕/๑ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

๓.๒ กฎกระทรวงกำหนดการสอบสวนความผิดอาญาบางประเภทในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร โดยพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๔ และ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕ ให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองสอบสวนความผิดอาญาตามกฎหมายที่กำหนดในกฎกระทรวง จำนวน ๑๖ ฉบับ ซึ่งการให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครอง สอบสวนคดีอาญาเต็มรูปแบบทั้งระบบตามกฎหมายที่กำหนดในกฎกระทรวงเพียง ๑๖ ฉบับ ยังไม่เพียงพอต่อการรักษาความสงบเรียบร้อย และการจัดระเบียบสังคม เนื่องจากยังไม่ครอบคลุมในภารกิจของฝ่ายปกครองที่ดูแลรับผิดชอบ เช่น กฎหมายว่าด้วยสถานบริการ การพนัน ที่ฝ่ายปกครองเป็นผู้ออกใบอนุญาต แต่กลับไม่มีอำนาจสอบสวนดำเนินคดี ทำให้ไม่สามารถควบคุมดูแลเพื่อให้เกิดความสงบเรียบร้อยได้ทั้งระบบ จึงเสนอให้กระทรวงมหาดไทยและสำนักงานตำรวจแห่งชาติจะต้องร่วมกันแก้ไขเพิ่มเติมกฎกระทรวงฯ ให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองสอบสวนคดีอาญาเต็มรูปแบบทั้งระบบในกฎหมายอื่นได้อีก นอกเหนือจากกฎหมาย ๑๖ ฉบับตามรายงานการศึกษาวิจัย เรื่อง ความเป็นไปได้ในการโอนภารกิจที่ไม่ใช่ภารกิจหลักของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เช่น ภารกิจจัดระเบียบสังคม การกำกับดูแลท้องถิ่น และการบริการประชาชน คือ โอนภารกิจการสอบสวนให้กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทยตามกฎหมาย ๖๖ ฉบับ หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับภารกิจดังกล่าว โดยแก้ไขเพิ่มเติมกฎกระทรวงกำหนดการสอบสวนความผิดอาญาบางประเภท ในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร โดยพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๔ และ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕ ในข้อ ๒ โดยเพิ่มเติมความผิดอาญาตามกฎหมายที่ให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองสอบสวนได้จากเดิม ๑๖ ฉบับ

๓.๓ ข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยระเบียบการดำเนินคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๒๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๑๒.๔ ถึงข้อ ๑๒.๗ ได้กำหนดอำนาจควบคุมการสอบสวนคดีอาญาของปลัดกระทรวงมหาดไทย ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอและปลัดอำเภอ ผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ เป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการสอบสวนความผิดอาญาในเขตอำนาจท้องที่ที่ตนรับผิดชอบ และคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๔๑๙/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๖ เรื่อง การอำนวยความสะดวกยุติธรรมในคดีอาญา การทำสำนวนสอบสวนและมาตรการควบคุม ตรวจสอบ เฝ้าระวังการสอบสวนคดีอาญา ส่งผลให้พนักงานสอบสวนฝ่ายตำรวจปฏิเสธการเข้าควบคุมการสอบสวนคดีอาญาในฐานะหัวหน้าพนักงานสอบสวนของผู้ว่าราชการจังหวัดและนายอำเภอ โดยอ้างว่าคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๔๑๙/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๖ มีผลเป็นการยกเลิกอำนาจการควบคุมการสอบสวนคดีอาญาของฝ่ายปกครองตามข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยระเบียบการดำเนินคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๒๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติมแล้ว จึงเสนอให้กระทรวงมหาดไทยและสำนักงานตำรวจแห่งชาติจะต้องหารือ กำหนดแนวทางปฏิบัติที่เห็นพ้องกัน ในเรื่องข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยระเบียบการดำเนินคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๒๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กับคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๔๑๙/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๖ เพื่อให้การปฏิบัติราชการของฝ่ายปกครองและฝ่ายตำรวจที่ต้องรับผิดชอบงานในหน้าที่ของตนสามารถดำเนินไปได้โดยสอดคล้องกัน โดยเห็นควรเห็นควรดำเนินการดังนี้

(๑) ออกกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีอาญาทั่วไปให้ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือนายอำเภอ มีอำนาจส่งผลการสอบสวนของเจ้าพนักงานตำรวจ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ในกรณีมีการร้องขอความเป็นธรรมได้ โดยอาศัยอำนาจตาม มาตรา ๕ แห่ง พ.ร.บ. ให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ. ๒๔๗๗ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๘ โดยนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยลงนามออกกฎกระทรวงร่วมกัน

(๒) เพื่อความมั่นคงในการใช้อำนาจหน้าที่ในการอำนวยความสะดวกทางอาญาแก่ประชาชนของผู้ว่าราชการจังหวัดและนายอำเภอ ซึ่งเป็นช่องทางสำคัญในการเป็นที่พึ่งของประชาชนในพื้นที่ ควรกำหนดหลักการส่งผลการสอบสวน โดยผู้ว่าราชการจังหวัดและนายอำเภอเพิ่มเติม เป็นมาตรา ๑๘/๑ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

๔. ด้านการปกครองท้องถิ่น โดย กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

๔.๑ จากกระแสที่มีการเสนอให้มีการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัด หรือให้เป็น “จังหวัดจัดการตนเอง” โดยการยุบเลิกราชการส่วนภูมิภาค ซึ่งมีการกล่าวอ้างถึงกรุงเทพมหานคร ที่มีผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมาจากการเลือกตั้ง และเสนอให้ใช้รูปแบบผู้ว่าราชการจังหวัดจากการเลือกตั้งนี้ไปทั่วทุกจังหวัดในประเทศไทย ซึ่งการบริหารราชการแผ่นดิน ได้มีการแบ่งอำนาจออกเป็น ๓ ระดับ ได้แก่ การบริหารราชการส่วนกลาง การบริหารราชการส่วนภูมิภาคและการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งในแต่ละระดับก็มีความชัดเจนอยู่แล้ว ว่ามีอำนาจแค่ไหน อย่างไร ตามหลักการบังคับบัญชาและหลักการกำกับดูแล โดยการแบ่งอำนาจการบริหารราชการแผ่นดินเป็น ๓ ระดับเช่นนี้ มีการนำรูปแบบนี้มาจากประเทศฝรั่งเศส และยังมีประเทศอื่นๆ ที่มีลักษณะเดียวกัน อาทิ อิตาลี สเปน ฟินแลนด์ ดังนั้น เพื่อป้องกันความสับสนที่เกิดขึ้น ระหว่างผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัดกับ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร จึงเสนอให้มีการเปลี่ยนชื่อตำแหน่ง จาก “ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร” เป็น “นายกกรุงเทพมหานคร” เนื่องจากตำแหน่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร โดยหลักแล้วเทียบเท่าผู้บริหารเทศบาลนคร จึงเห็นควรพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ.๒๕๒๘ มาตรา ๙(๒)

๔.๒ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบันมีถึง ๗,๘๕๓ แห่ง (แบ่งเป็น อบจ. ๗๖ แห่ง เทศบาล ๒,๔๓๖ แห่ง อบต. ๕,๓๓๙ แห่ง และ อปท.รูปแบบพิเศษ ๒ แห่ง) ส่งผลให้การดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอุปสรรคมาก โดยเฉพาะกรณีองค์กรที่มีขนาดเล็กและมีรายได้ที่ไม่เพียงพอและหากพิจารณาโครงสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แล้วจะพบว่า มีโครงสร้างท้องถิ่น ๒ ชั้น คือ ระดับบน ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) ระดับล่าง ได้แก่ เทศบาล (เทศบาลนคร เทศบาลเมือง เทศบาลตำบล) และองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) พบปัญหาว่า

(๑) อปท. มี ๒ ชั้น มีพื้นที่ทับซ้อนกัน ไม่ชัดเจนในการแบ่งหน้าที่ ระหว่าง อบจ. กับเทศบาลและ อบต.

(๒) อปท. มีจำนวนมากเกินไป หลายแห่งมีรายได้น้อย เนื่องจากเป็นพื้นที่ชนบท หลายแห่งมีประชากรน้อย ไม่ถึง ๒,๐๐๐ คน (อบต. จำนวน ๖ แห่ง เทศบาล จำนวน ประมาณ ๗๐ แห่ง ที่มีประชากรไม่ถึง ๒,๐๐๐ คน)

จึงเห็นควรให้มีการจัดรูปแบบและจำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใหม่ โดยเฉพาะองค์การบริหารส่วนจังหวัดและองค์การบริหารส่วนตำบล โดยพิจารณาดำเนินการ อาทิ

- (๑) ปรับโครงสร้างท้องถิ่นให้เหลือระดับเดียว
- (๒) ยกฐานะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เป็นเทศบาลทั้งหมด (จากการวิจัย อบต. ร้อยละ ๘๓ เห็นด้วย) เพื่อให้กฎหมายเป็นรูปแบบเดียวกัน และลดค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรลง
- (๓) ยุบรวม อบท. ให้มีจำนวนลดลง โดยพิจารณาจากสองเงื่อนไข ดังนี้
 - ๓.๑) เงื่อนไขด้านประชากร

- การยุบ อบต.ให้มีจำนวนลดลง หากใช้เกณฑ์

ประชากรขั้นต่ำ ๕,๐๐๐ คน จำนวน อบต. จะเหลือประมาณ ๕,๐๐๐ แห่ง

- เกณฑ์ประชากรขั้นต่ำ ๑๐,๐๐๐ คน จำนวน อบต.

จะเหลือประมาณ ๑,๓๐๐ แห่ง

๓.๒) เจือปนในด้านพื้นที่ กรณีที่พื้นที่ อบต. และเทศบาลอยู่ในเขต

ตำบลเดียวกัน และมีพื้นที่ทับซ้อนกัน ควรพิจารณาควรววมจากภูมิสังคม ประกอบด้วย ภูมิประเทศ โดยคำนึงถึงสังคม ไม่ซ้ำซ้อนเชิงพื้นที่ปกครองและความคุ้มทุนหรือประสิทธิภาพในการบริหารงานและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ ๑ ตำบล มี ๑ อบต. เท่านั้น เพื่อลดความซ้ำซ้อนเชิงพื้นที่

เห็นควรแก้ไขกฎหมาย ได้แก่ พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ.

๒๕๔๐ พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗

๔.๓ ประเด็นรายได้ท้องถิ่น พบว่า อบต. ส่วนใหญ่ มีรายได้จัดเก็บเองน้อยมาก

เมื่อเปรียบเทียบกับรายได้ที่รัฐจัดเก็บและแบ่งให้ และเงินอุดหนุน ซึ่งอยู่ในอัตราส่วน ๙ : ๕๐ : ๔๑ ทำให้เป็นภาระของ รัฐบาลจะต้องจัดหางบประมาณจำนวนมากมาสนับสนุน อีกทั้ง อบต. จำนวนประมาณร้อยละ ๒๘ มีรายได้น้อย (รายได้ไม่รวมเงินอุดหนุนน้อยกว่า ปีละ ๑๕ ล้านบาท : ข้อมูลปีงบประมาณ ๒๕๕๖) ทำให้มีงบประมาณไม่เพียงพอ ต่อการพัฒนาพื้นที่และแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน จึงเห็นควรมีการปรับปรุงให้ อบต.สามารถจัดเก็บ รายได้เอง ได้มากขึ้น โดย ๒ วิธีการ ได้แก่ หนึ่ง การขยายฐานภาษี ปรับปรุงโครงสร้างรายได้ของ อบต. เช่น การ ผลักดัน ร่าง พ.ร.บ. ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง เพื่อให้ อบต. สามารถมีฐานภาษีเพิ่มขึ้นจากเจ้าของที่ดินและสิ่งปลูก สร้าง แทนที่ภาษีบำรุงท้องที่ และภาษีโรงเรือนและที่ดิน ซึ่งจัดเก็บได้ในอัตราที่ต่ำมาก สอง ปรับปรุงสัดส่วน งบประมาณของ อบต. ให้เพิ่มขึ้นตามอำนาจหน้าที่ ที่เพิ่มขึ้น ให้สอดคล้องกับการถ่ายโอนภารกิจ (ปี ๒๕๕๗ อบต. มีงบประมาณ ร้อยละ ๒๗.๓๗ ของรายได้รัฐบาล) อนึ่ง ควรจัดสรรเพื่อลดความเหลื่อมล้ำโดยกระจายการอุดหนุน เพิ่มขึ้นให้แก่ อบต. ที่มีรายได้น้อยในเขตชนบท เพื่อให้สามารถบริการประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยแก้ไขพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๔.๔ การบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น มีปัญหาในหลายด้าน เช่น สถานะบุคลากร

ของท้องถิ่น การคุ้มครองระบบคุณธรรม การเพิ่มพูนประสิทธิภาพและเสริมสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติราชการ การมี คณะกรรมการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นจำนวนมากเกินไป ได้แก่ มีคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคล ส่วนท้องถิ่น (ก.ถ.) คณะกรรมการกลางข้าราชการ/พนักงานส่วนท้องถิ่น (ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต.) คณะกรรมการ ข้าราชการ/พนักงานส่วนท้องถิ่น (ก.จ.จ., ก.ท.จ. และ ก.อบต.จังหวัด) จำนวน ๒๒๘ ชุด และคณะกรรมการพนักงาน เมืองพัทยา (ก.เมืองพัทยา) จึงเห็นควรดำเนินการดังนี้

- (๑) กำหนดให้สถานะบุคลากรของ อบต. เป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น
- (๒) กำหนดให้มีคณะกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ก.ถ.) เป็นองค์กร บริหารงานบุคคลของข้าราชการส่วนท้องถิ่นครอบคลุม ทั้ง อบจ., เทศบาล, อบต. และเมืองพัทยา
- (๓) กำหนดให้มีคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมท้องถิ่น (ก.พ.ถ.)

เพื่อคุ้มครองระบบคุณธรรมในการบริหารงานของ อบต.

ซึ่งทั้งหมดต้องแก้ไขพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

พ.ศ. ๒๕๕๒

๔.๕ การรับถ่ายโอนภารกิจจากส่วนกลางไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่

สามารถจัดสรรงบประมาณในการดูแล ซ่อมบำรุงและการแก้ไขปัญหาทางเทคนิคได้ เช่น การถ่ายโอนถนนของกรมทาง

หลวงชนบทไปให้อบต. การถ่ายโอนโครงการสูบน้ำด้วยไฟฟ้าของกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีไปให้อบต. และการถ่ายโอนระบบประปาหมู่บ้านของกรมทรัพยากรฯ / กรมอนามัย / กรมโยธาฯ ไปให้อบต. และเทศบาลตำบล จึงเห็นควรพิจารณาทบทวนการถ่ายโอนภารกิจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยพิจารณาว่าภารกิจใดมีความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก่อนถ่ายโอน ความเหมาะสมที่จะถ่ายโอนให้และภารกิจใดมีความจำเป็นที่จะถ่ายโอนกลับคืน โดยแก้ไขพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒

๕. ด้านการศึกษา โดย กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

๕.๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยไม่มีอำนาจในการออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงเสนอเพิ่มอำนาจให้กระทรวงมหาดไทยมีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบในการบริหารและจัดการศึกษาท้องถิ่น โดยแก้ไขพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒

๕.๒ ผู้บริหารสถานศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่มีสถานภาพเท่าเทียมกับผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ จึงเสนอแก้ไขนิยามความหมายคำว่าผู้บริหารสถานศึกษา หมายความว่ารวมถึง บุคลากรวิชาชีพที่รับผิดชอบการบริหารการศึกษานอกสถานที่ศึกษาของสำนัก/กอง/ส่วนการศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วย โดยเสนอแก้ไขพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒

๕.๓ การจัดการศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องมีคุณภาพเท่าเทียมกัน อันจะส่งผลต่อความเท่าเทียมกันทางการศึกษา โดยกำหนดให้มีคณะบุคคลในรูปแบบคณะกรรมการที่ทำหน้าที่ในการกำหนดนโยบายด้านการศึกษาท้องถิ่นในภาพรวมระดับจังหวัดและระดับประเทศ ซึ่งต้องพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒

๕.๔ การให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความคล่องตัวในการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน โดยเสนอให้มีการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบริหารจัดการศึกษาอย่างอิสระ เพื่อให้เกิดความคล่องตัว ซึ่งต้องแก้ไขพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒

๕.๕ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีองค์ประกอบที่เหมาะสม สอดคล้องกับบริบทของท้องถิ่น เห็นควรให้กระทรวงมหาดไทยมีอำนาจในการกำหนดรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับคณะกรรมการสถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยให้ยกเลิกฎกระทรวง กำหนดจำนวนกรรมการคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการสรรหา การเลือกประธานกรรมการและกรรมการ วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. ๒๕๕๖ โดยแก้ไขพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒

๕.๖ พนักงาน/ข้าราชการครู สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรต้องมีความเท่าเทียมกับพนักงาน/ข้าราชการครูในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ จึงเห็นควรให้มีองค์กรกลางการบริหารงานบุคคลของพนักงาน/ข้าราชการครู สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยแก้ไขพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒

๖. ด้านเศรษฐกิจ โดย กรมการพัฒนาชุมชน

๖.๑ การกำหนดมาตรฐานระวางแผนที่และแผนที่รูปแปลงที่ดินในที่ดินของรัฐ มีปัญหา คือ หน่วยงานของรัฐใช้มาตรฐานในการจัดทำระวางแผนที่และแผนที่รูปแปลงที่ดินที่แตกต่างกัน ส่งผลให้

ที่ดินมีแนวเขตเหลื่อมล้ำกันหรือไม่ชัดเจน เกิดปัญหาในการตรวจสอบขอบเขตหรือตำแหน่งที่ดิน จึงเห็นควรจัดให้มีการบูรณาการร่วมกันระหว่างหน่วยงานของรัฐ เพื่อกำหนดให้มีการจัดทำระวางแผนที่และแผนที่รูปแปลงที่ดินในที่ดินของรัฐเป็นมาตรฐานเดียวกัน พร้อมทั้งผลักดันให้มีการตราพระราชบัญญัติมาตรฐานการจัดทำแผนที่ในที่ดินของรัฐ พ.ศ. ทั้งนี้ได้มีการจัดทำร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานการจัดทำแผนที่ในที่ดินของรัฐ พ.ศ. ไว้แล้ว โดยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยมาตรฐานระวางแผนที่และแผนที่รูปแปลงที่ดินในที่ดินของรัฐ พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๑๓ ข้อ ๑๔ และ มาตรฐาน กมร.

๖.๒ ปัจจุบันเจ้าหน้าที่ของกรมการพัฒนาชุมชนในส่วนภูมิภาคมีภารกิจจำนวนมาก ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจชุมชน ทั้งในเรื่องการดำเนินงานหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ โครงการแก้ไขปัญหาความยากจน (กข.คจ.) กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต สถาบันการจัดการเงินทุนชุมชน และกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี เป็นต้น และยังต้องรับผิดชอบการดำเนินงานกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองอีกด้วย ซึ่งขณะนี้ตามระเบียบคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติว่าด้วยการจัดตั้งและบริหารกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ ในระดับจังหวัดได้แต่งตั้งพัฒนาการจังหวัดเป็นอนุกรรมการและเลขานุการ หัวหน้ากลุ่มงานแผนงานและข้อมูล สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดเป็นอนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ คนที่หนึ่ง ในคณะอนุกรรมการสนับสนุนระดับจังหวัด ในระดับอำเภอได้แต่งตั้งพัฒนาการอำเภอเป็นอนุกรรมการและเลขานุการ เจ้าหน้าที่สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอ จำนวนหนึ่งคน เป็นอนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ ในคณะอนุกรรมการสนับสนุนระดับอำเภอ ทั้งๆ ที่ปัจจุบันในส่วนภูมิภาคมีเจ้าหน้าที่ของสำนักงานกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติประจำอยู่ทุกจังหวัด ครอบคลุมทั่วประเทศ ซึ่งเป็นบุคลากรของ สทบ. ที่มีหน้าที่รับผิดชอบงานโดยตรงรวมทั้งมีเครือข่ายกองทุนหมู่บ้านระดับจังหวัดและระดับอำเภอทำหน้าที่สนับสนุนการดำเนินงาน ดังนั้นเพื่อให้การดำเนินงานขับเคลื่อนเศรษฐกิจชุมชนของกรมการพัฒนาชุมชนและการดำเนินงานของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จึงเห็นควรแก้ไขระเบียบคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติว่าด้วยการจัดตั้งและบริหารกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยให้บุคลากรของสำนักงานกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติรับผิดชอบการดำเนินงานในส่วนภูมิภาคทั้งในระดับจังหวัดและระดับอำเภอ โดยแก้ไขระเบียบคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติว่าด้วยการจัดตั้งและบริหารกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยในระดับจังหวัด ให้ยกเลิกการให้พัฒนาการจังหวัดเป็นอนุกรรมการและเลขานุการ หัวหน้ากลุ่มงานแผนงานและข้อมูล สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด เป็นอนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ คนที่หนึ่ง ในคณะอนุกรรมการสนับสนุนระดับจังหวัด แก้เป็นให้หัวหน้าสำนักงานกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง สาขาหรือผู้แทน เป็นอนุกรรมการและเลขานุการ และในระดับอำเภอให้ยกเลิกให้พัฒนาการอำเภอเป็นอนุกรรมการและเลขานุการ เจ้าหน้าที่สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอหนึ่งคน เป็นอนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ ในคณะอนุกรรมการสนับสนุนระดับอำเภอ แก้ไขเป็นให้พนักงานพัฒนากองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองของ สทบ. เป็นอนุกรรมการและเลขานุการ ซึ่งต้องแก้ไขระเบียบคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติว่าด้วยการจัดตั้งและบริหารกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ หมวดที่ ๓ คณะอนุกรรมการสนับสนุนและติดตามการดำเนินงานกองทุนหมู่บ้าน ข้อ ๑๔ และข้อ ๑๖

๖.๓ ในเรื่องสินค้า OTOP พบปัญหาว่า

- (๑) การให้บริการสินเชื่อ/การเข้าถึงแหล่งทุน ของสถาบันการเงิน มีขั้นตอนมาก ไม่เอื้อต่อผู้ประกอบการ
- (๒) ขาดงบประมาณสนับสนุนและเทคโนโลยีสมัยใหม่
- (๓) ช่องทางการตลาดสำหรับผู้ประกอบการ OTOP มีน้อย
- (๔) ผู้ผลิตและผู้ประกอบการ OTOP ขาดความรู้ในการแสวงหาช่องทางการตลาดใหม่ๆ/E-Commerce

(๕) ขาดฐานข้อมูลผู้ผลิต/ผู้ประกอบการ OTOP และขาดการบูรณาการ ข้อมูลของหน่วยงาน ซึ่งจะทำให้ ทุกภาคส่วนใช้ข้อมูลเดียวกันในการพัฒนา

(๖) ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยคณะกรรมการอำนวยการหนึ่ง ตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๔ ให้คำนิยามของหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ หมายความว่าผลิตภัณฑ์ดีเด่น ของตำบลที่ได้รับการคัดเลือกและขึ้นบัญชีผลิตภัณฑ์จากคณะกรรมการตามหลักเกณฑ์ที่จะกำหนดต่อไป ทำให้ไม่ ครอบคลุมสินค้าและบริการบางประเภทที่สมควรได้รับการพิจารณาเป็นหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อประโยชน์ในการ ส่งเสริม พัฒนาและสร้างรายได้แก่ประเทศ เช่น หมู่บ้าน OVC (OTOP Village Champion) เป็นต้น

จึงเห็นควรให้มีการกำหนดมาตรการให้ธนาคารและสถาบันการเงิน พิจารณาสินเชื่อ ให้แก่ผู้ประกอบการ OTOP เป็นกรณีพิเศษ เพื่อให้เข้าถึงแหล่งทุนได้ง่ายขึ้น การปรับปรุงระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ฯ เพื่อให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องบูรณาการการทำงานและใช้ข้อมูลเดียวกันในการทำงาน/พัฒนา การปรับปรุง ข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อเพิ่มคำนิยามให้ครอบคลุมเพื่อให้ได้รับการสนับสนุนและพัฒนาได้อย่างเหมาะสม และปรับปรุงข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้มีการกำหนดมาตรการให้ธนาคารและสถาบันการเงินพิจารณาสินเชื่อให้แก่ ผู้ประกอบการ OTOP เป็นกรณีพิเศษ เพื่อให้เข้าถึงแหล่งทุนได้ง่ายขึ้น และการปรับปรุงระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยคณะกรรมการอำนวยการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์แห่งชาติ (กอนตผ) พ.ศ. ๒๕๔๔ และ พ.ศ. ๒๕๔๕

๗. ด้านพลังงาน โดย การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

๗.๑ ขอให้ทบทวนวิธีการผลิตและจำหน่ายไฟฟ้าของผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชน (SPP) เนื่องจากการจำหน่ายไฟฟ้าของ SPP เป็นการดึงผู้ใช้ไฟฟ้าอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ออกจากระบบของการไฟฟ้า คงเหลือไว้ให้ผู้ใช้ไฟฟ้าย่อยรับภาระการลงทุนของการไฟฟ้า ต้องรับภาระค่าไฟฟ้าต่อหน่วยที่สูงขึ้น โดยให้การไฟฟ้า ฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) รับซื้อไฟฟ้าเพิ่มเติมจาก SPP ได้เพื่อไม่ให้ SPP ต้องไปหาลูกค้าใหม่ ไม่ต้องเกิดการ ลงทุนระบบไฟฟ้าใหม่ที่ซ้ำซ้อนกับของการไฟฟ้าที่มีครอบคลุมอยู่แล้วทั่วประเทศ เป็นการลงทุนที่เสียทรัพยากรโดยไม่ สร้างมูลค่าเพิ่ม และขอให้คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน (กฟพ.) ทบทวนการออกไปอนุญาตประกอบกิจการ พลังงานประเภทการจำหน่ายไฟฟ้า ในพื้นที่นอกนิคมอุตสาหกรรมที่มีระบบจำหน่ายของการไฟฟ้าอยู่แล้ว โดยต้อง แก้ไขมติคณะรัฐมนตรี วันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๓๔

๗.๒ ขอให้ SPP มีส่วนร่วมรับภาระการจำหน่ายไฟฟ้าที่ต่ำกว่าต้นทุนของการไฟฟ้า โดยให้ SPP ช่วยรับภาระการจำหน่ายไฟฟ้าที่ต่ำกว่าต้นทุนของการไฟฟ้า ซึ่งจะเป็นผลให้ค่าไฟฟ้าที่คิดกับผู้ใช้ไฟฟ้าทั้ง ประเทศต่ำลงได้ ซึ่งต้องแก้ไขพระราชบัญญัติการประกอบกิจการพลังงาน พ.ศ. ๒๕๕๐

๗.๓ การปรับปรุงโครงสร้างอุตสาหกรรมไฟฟ้าเพื่อให้กิจการไฟฟ้ามีประสิทธิภาพ และมีความมั่นคง โดยการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมที่เหมาะสม เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประเทศชาติ และประชาชน ได้แก่

๑) โครงสร้างอุตสาหกรรมไฟฟ้า ควรมีความชัดเจนว่ากิจการใดเป็นกิจการ แข่งขัน และกิจการใดเป็นกิจการผูกขาดภายใต้การกำกับดูแล โดยมี Roadmap และกรอบเวลาที่ชัดเจน

๒) กิจการที่ควรเป็นของรัฐ ได้แก่ ศูนย์ควบคุมระบบไฟฟ้า กิจการระบบ โครงข่าย ทั้งระบบส่งและระบบจำหน่าย

๓) กิจการระบบส่ง ควรจะมีเพียงระบบเดียว เจ้าของเดียว และต้องได้รับการ ควบคุมจากองค์กรกลางและไม่ควรมีส่วนได้เสียในด้านผลประโยชน์กับผู้ผลิตไฟฟ้ารายใดทั้งสิ้น เพื่อไม่ให้มีการเลือก ปฏิบัติในการใช้ระบบส่งไฟฟ้า

๔) กิจการระบบผลิตควรแยกจากกิจการระบบส่งและส่งเสริมให้กิจการ ระบบผลิตมีจำนวนมากพอ เหมาะสมกับระบบและกระจายในแต่ละพื้นที่อย่างทั่วถึง

- ๕) มีการคำนึงถึงสัดส่วนของเชื้อเพลิงที่ใช้ในการผลิตไฟฟ้า และการส่งเสริมการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนอย่างคุ้มค่า
- ๖) ภาครัฐต้องมีมาตรการที่ชัดเจนในการกำหนดกติกาการแข่งขันให้เป็นไปอย่างยุติธรรม เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการใช้อำนาจผูกขาด โดยมีบทลงโทษหากมีผู้ละเมิดกติกาที่ตั้งไว้
- ๗) กิจการระบบจำหน่ายควรมีความชัดเจนในการกำหนดนโยบายสนับสนุนให้พื้นที่สำคัญๆ ในเขต กฟน. เป็นระบบสายไฟฟ้าใต้ดินที่ได้รับการสนับสนุนด้านการเงินจากรัฐด้วย เพื่อให้สามารถคงความเป็นเมืองมหานครได้โดยเร็ว และคงความแข่งขันของประเทศไทยได้
- ซึ่งทั้งหมดต้องแก้ไข พ.ร.บ.ประกอบกิจการพลังงาน พ.ศ.๒๕๕๐

๗.๔ การกำหนดโครงสร้างอัตราค่าไฟฟ้าที่เป็นธรรม และคำนึงถึงการให้บริการสำหรับผู้ด้อยโอกาสและบริการอย่างทั่วถึง ซึ่งต้องกำหนดโครงสร้างอัตราค่าไฟฟ้าต้องสอดคล้องกับโครงสร้างอุตสาหกรรมที่กำหนดในแต่ละช่วงเวลา โดยมีความเป็นธรรมและสะท้อนต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์อย่างมีประสิทธิภาพ

- ๑) เพื่อให้การบริการอย่างทั่วถึง ควรกำหนดอัตราค่าไฟฟ้าแบบอัตราเดียวทั่วประเทศ (Uniform Tariff) และมีการกำหนดหลักเกณฑ์เพื่อจัดทำพื้นที่หรือโครงการลงทุนที่ได้รับการอุดหนุน (Public Service Obligation) และตรวจสอบได้
- ๒) อัตราค่าไฟฟ้าตลาดภายในประเทศและภายนอกประเทศควรต่างกัน โดยผู้ใช้ไฟฟ้าในประเทศต้องไม่อุดหนุนผู้ใช้ไฟฟ้านอกประเทศ
- ๓) อัตราค่าไฟฟ้าที่กำหนดจะต้องส่งสัญญาณให้ผู้ใช้ไฟฟ้ามีการคำนึงถึงการใช้ไฟฟ้าที่มีประสิทธิภาพ
- ๔) การกำหนดผลตอบแทนของผู้ประกอบการทั้งองค์กรภาครัฐและเอกชน ต้องอยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกัน

โดยต้องแก้ไข พ.ร.บ.ประกอบกิจการพลังงาน พ.ศ. ๒๕๕๐

๘. ด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม โดย สำนักนโยบายและแผน สป.

๘.๑ การบริหารจัดการขยะที่เหมาะสม มีปัญหาการดำเนินการ ดังนี้

- (๑) กระบวนการคัดแยกขยะยังไม่มีกำหนดมาตรการของรัฐหรือ อปท. ออกมาบังคับใช้
- (๒) หลักการ ๓ R ยังไม่มีการบังคับใช้ ได้แก่
- Reduce
 - Reuse
 - Recycle
- (๓) มาตรฐานถังขยะ
- จึงเห็นควรดำเนินการ ดังนี้
- (๑) ออกกฎกระทรวงว่าด้วยการคัดแยกขยะจากแหล่งกำเนิด
- (๒) จัดทำมาตรฐานการคัดแยกขยะที่ชัดเจน เช่น กำหนดสีของถังขยะ
- Recycle
- (๓) หน่วยงานอื่นช่วยสนับสนุนในการรณรงค์คัดแยกขยะในชุมชน
- (๔) การบังคับให้ประชาชนคัดแยกขยะไม่ได้กำหนดไว้ในกฎหมาย ควรออกกฎกระทรวง/ประกาศกำหนด วิธีการคัดแยกขยะจากแหล่งกำเนิดที่เป็นมาตรฐานหรือคำแนะนำของกระทรวงสาธารณสุข

โดยแก้ไข พ.ร.บ.การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๘.๒ การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการกำจัดขยะยังไม่มีกฎหมายใดให้อำนาจ อปท. กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการกำจัดขยะมูลฝอยทั่วไป โดยต้องออกกฎกระทรวงค่าธรรมเนียมในการให้บริการ เก็บขนและกำจัด เพื่อให้ อปท. สามารถจัดเก็บค่าธรรมเนียมในการกำจัดขยะมูลฝอยและขยะติดเชื้อ เห็นควรแก้ไข ได้แก่ พ.ร.บ. การสาธารณสุขพ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๒๐ กฎกระทรวงค่าธรรมเนียมในการให้บริการเก็บขนและกำจัด พ.ศ.๒๕๔๕

๘.๓ การจัดเก็บค่าธรรมเนียมในการให้บริการระบบบำบัดน้ำเสียที่ถ่ายโอนหรือ ที่มีได้ก่อสร้างขึ้น โดยใช้เงินกองทุนสิ่งแวดล้อมอปท. ที่ได้รับการถ่ายโอนระบบบำบัดน้ำเสียจากกรมโยธาธิการและผังเมือง ไม่สามารถออกข้อบัญญัติเพื่อจัดเก็บค่าธรรมเนียมจากการเดินระบบบำบัดน้ำเสียได้ โดยต้องออกกฎกระทรวง กำหนดให้ อปท. ที่ได้รับการถ่ายโอนระบบบำบัดน้ำเสียจากกรมโยธาธิการและผังเมืองหรือก่อสร้างจากเงินลงทุนทุก แหล่ง สามารถออกข้อบัญญัติจัดเก็บค่าธรรมเนียมได้ และแก้ไขพ.ร.บ.ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๓๕ มาตรา ๘๘ และ ๘๙

๘.๔ การกำหนดอัตราค่าบริการบำบัดน้ำเสียของระบบบำบัดน้ำเสียรวม อำนาจ หน้าที่จากการจัดเก็บอัตราค่าบริการบำบัดน้ำเสียของระบบบำบัดน้ำเสียรวม เห็นควรเพิ่มอำนาจหน้าที่ในการจัดเก็บ อัตราค่าบริการบำบัดน้ำเสียของระบบบำบัดน้ำเสียรวม ตามมาตรา ๘๘ และ ๘๙ แห่ง พ.ร.บ.ส่งเสริมและรักษา คุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยแก้ไข พ.ร.บ.ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๓๕ มาตรา ๘๘ และ ๘๙

๙. ด้านสื่อสารมวลชน โดย กองสารนิเทศ สป.

๙.๑ การทำหน้าที่ของสื่อมวลชนบางสื่อขาดความสมบูรณ์ นำเสนอข่าวไม่ ครบคลุมทุกด้านตามจรรยาบรรณวิชาชีพของสื่อ อีกทั้งสื่อมวลชนบางสื่อถูกใช้เป็นเครื่องมือทางการเมืองและธุรกิจ หรือกลุ่มทุน ปิดเบี่ยงการนำเสนอข้อเท็จจริง มุ่งเน้นการสร้างกระแสและหวังผลประโยชน์เป็นหลัก จึงเห็นควร กำหนดให้มีองค์กร หน่วยงานที่สามารถควบคุม ตรวจสอบ กำกับการทำงานของสื่อมวลชน ทั้งในระดับประเทศ และระดับจังหวัดประกอบไปด้วยผู้แทน ๓ ฝ่าย คือ ภาคสื่อสารมวลชน ภาครัฐ และภาคประชาชน มีกฎระเบียบ ข้อบังคับที่สามารถบังคับและลงโทษสื่อมวลชนที่ไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณ คุณธรรม จริยธรรมของสื่อมวลชน

๙.๒ การสื่อสารสังคมออนไลน์ มีความรวดเร็วและกระจายออกไปในวงกว้าง มีการ เสริมแต่งเนื้อหาข่าวได้ทุกครั้งที่มีการกระจายข่าว และการสืบหาต้นตอของข่าวที่กระจายออกไปในสังคมออนไลน์ทำได้ ยาก และขาดการกำกับดูแลความเสี่ยงอย่างเป็นระบบ จึงเห็นควรกำหนดให้มีหน่วยงานที่สามารถควบคุม ตรวจสอบ การใช้งานในระบบสื่อสารสังคมออนไลน์ โดยสามารถบังคับและลงโทษผู้กระทำผิดได้จริง

๑๐. ด้านสังคม โดย กรมการพัฒนาชุมชน

๑๐.๑ ปัญหาข้อขัดแย้งเรื่องแนวเขตที่ดินของรัฐกับที่ดินเอกชน และระหว่าง หน่วยงานของรัฐ โดยความคลาดเคลื่อน และการทับซ้อนกับที่ดินของราษฎรที่มีสิทธิครอบครองในที่ดิน การบริหารจัดการ/การแก้ไขปัญหาชุมชนและราษฎรที่อาศัยทำกินในที่ดินของรัฐ และหน่วยงานของรัฐที่ใช้อำนาจตาม พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พุทธศักราช ๒๕๕๗ ไม่ได้ใช้อำนาจตาม พ.ร.บ. อย่างจริงจัง โดยเห็นควรใช้ มาตรการพิสูจน์สิทธิร่วมกับแนวทางและวิธีการปรับปรุงแนวเขตที่ดิน (Reshape) และ บังคับใช้อำนาจตาม พ.ร.บ. อย่างจริงจัง จึงควรยกร่าง พ.ร.บ. เกี่ยวกับการปรับปรุงแนวเขตที่ดินของรัฐ (Reshape)

๑๐.๒ การส่งเสริมความเข้มแข็งของครอบครัว สืบเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงทางสังคมอย่างรวดเร็วในทุกด้าน ส่งผลให้เกิดปัญหาทางสังคม ปัจจุบันมีครอบครัวเดี่ยวมากขึ้น และครอบครัวเดี่ยวจำนวนมากไม่สามารถทำหน้าที่ได้อย่างเหมาะสม ทำให้สังคมเมืองและชนบทอ่อนแอ เห็นควรมีนโยบายของรัฐบาลและแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนา โดยมอบหมายให้กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์และกระทรวงมหาดไทย วางระบบการทำงานร่วมกันเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว และรัฐบาลควรมีนโยบายและแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนา โดยมอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องวางระบบการทำงานร่วมกันเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว

๑๐.๓ ด้านพัฒนาสตรี เดิมในระดับพื้นที่มีการจัดตั้งองค์กรสตรีตามระเบียบกระทรวง มหาดไทยว่าด้วยคณะกรรมการพัฒนาสตรี พ.ศ. ๒๕๓๘ มี ๔ ระดับ คือ หมู่บ้าน ตำบล อำเภอและจังหวัด ต่อมามีการปฏิรูประบบราชการและให้กระทรวงมหาดไทยถ่ายโอนภารกิจด้านการพัฒนาสตรี ให้กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นผลให้องค์กรสตรีได้รับการดูแลเฉพาะในเรื่องสิทธิสตรี การส่งเสริมบทบาทชายหญิง และการดูแลครอบครัวแต่ขาดการพัฒนาศักยภาพด้านการบริหารจัดการชุมชน การแก้ไขปัญหาครอบครัว การพัฒนาอาชีพ และการพัฒนาชุมชนเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ซึ่งกระทรวงมหาดไทยเคยดำเนินการมาก่อน จึงเห็นควรกำหนดบทบาทหน้าที่ของหน่วยงานและประเด็นในการกำกับดูแลและพัฒนาสตรีให้ชัดเจน และกระทรวงมหาดไทยควรเป็นหน่วยงานที่มีภารกิจในการพัฒนาศักยภาพองค์กรสตรี ด้านการบริหารจัดการชุมชน การพัฒนาอาชีพและการพัฒนาชุมชนเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งชุมชน โดยกำหนดให้มีกฎหมายที่กำหนดบทบาทหน้าที่ของหน่วยงานและประเด็นในการกำกับดูแลและพัฒนาสตรีให้ชัดเจนและกระทรวงมหาดไทยควรเป็นหน่วยงานที่มีภารกิจในการพัฒนาศักยภาพองค์กรสตรีด้านการบริหารจัดการชุมชน การพัฒนาอาชีพ และการพัฒนาชุมชนเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

๑๑. ด้านอื่นๆ โดย กองการเจ้าหน้าที่ สป.

๑๑.๑ ในด้านการท่องเที่ยวและกีฬา เกิดปัญหาการขาดความเชี่ยวชาญ และขาดความรู้โดยตรงของการท่องเที่ยวและกีฬา การไม่สามารถแยกภารกิจของแต่ละด้าน ให้ชัดเจนและบทบาทของสำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดในมิติของการบริหารราชการส่วนภูมิภาคไม่ชัดเจน จึงเห็นควรแยกกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาออกจากกัน เพื่อให้การปฏิบัติภารกิจในแต่ละด้านเกิดผลสัมฤทธิ์มากขึ้น โดยแก้ไขพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘ และพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ.๒๕๔๕

๑๑.๒ ปัจจุบันสังคมไทยมีปัญหาสังคมในหลากหลายรูปแบบ อาทิ ความขัดแย้งทางสังคม มีค่านิยมในด้านวัตถุนิยมเป็นส่วนใหญ่ รวมทั้งมีการนำวัฒนธรรมตะวันตกมาใช้เป็นอย่างมาก ทำให้คนไทยขาดความตระหนักในเอกลักษณ์ของชาติรวมทั้งค่านิยมที่ดีของคนไทย เห็นควรกำหนดเป็นวาระแห่งชาติ ในการสร้างค่านิยมที่ดีให้กับคนไทยโดยอาจจะบุเป็นวาระแห่งชาติ ไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อปลูกฝังค่านิยมที่ดีให้กับประชาชนทุกระดับ เช่น

๑. ระดับเยาวชน

กระทรวงศึกษาธิการ กำหนดหลักสูตรเกี่ยวกับค่านิยมของสังคมไทยเพิ่มไว้ในการเรียนการสอนให้นักเรียนนักศึกษาทุกระดับชั้น ประกอบการสอนพร้อมจัดทำสื่อให้มีความหลากหลาย เพื่อให้เยาวชนจดจำได้ง่ายและนำไปถ่ายทอดในครอบครัว

๒. ระดับประชาชน

กำหนดเป็นนโยบายให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เผยแพร่ประชาสัมพันธ์และถ่ายทอดค่านิยมไทยให้ประชาชนเข้าใจได้อย่างเป็นรูปธรรม

๓. ระดับข้าราชการ

กำหนดในหลักสูตรประมวลจริยธรรมหรือข้อบังคับ ให้ข้าราชการทุกคนต้องเข้าร่วมอบรมและประพฤติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดี

๑๑.๓ ศิลปวัฒนธรรม เอกลักษณ์ของชาติ ไม่ได้รับความสนใจจากคนไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มเยาวชนคนรุ่นใหม่ โดยเสริมสร้างศิลปวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ของชาติผ่านกิจกรรมต่างๆ ที่ประชาชนสามารถให้ความร่วมมือได้ เช่น

(๑) กำหนดให้มี ๑ วัน ใน ๑ สัปดาห์ รณรงค์ให้ประชาชนใส่ผ้าไทย/ชุดท้องถิ่น อย่างจริงจัง

(๒) รณรงค์ให้มีการใส่เสื้อตราสัญลักษณ์ อย่างน้อยเดือนละ ๑ ครั้ง เพื่อแสดงออกถึงความจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์

(๓) ให้ศิลปินดาราร่วมรณรงค์ นำเสนอมุมมองความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ โดยผ่านสื่อโทรทัศน์ วิทยุ เช่น เพลง ละคร ภาพยนตร์

๑๑.๔ ความสามัคคีปรองดองของคนในชาติ ในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา คนไทยมีความขัดแย้งที่ลงเอยด้วยความรุนแรงบ่อยครั้ง เห็นควรดำเนินการ ดังนี้

(๑) งดภาพยนตร์ เพลง หรือสิ่งบันเทิงที่ให้เกิดความรุนแรงหรือการปลุกใจให้เกิดการแตกแยก

(๒) เน้นละครที่ส่งเสริมการท่องเที่ยว ความรักต่อชาติไทย หรือละครเชิงสร้างสรรค์

(๓) ให้มีการเผยแพร่ข่าวพระราชกรณียกิจทุกวันผ่านสถานีโทรทัศน์และสื่อวิทยุ และจัดทำให้มีความน่าสนใจ

๑๑.๕ คนไทยขาดศาสนธรรมในการดำเนินชีวิต ส่วนใหญ่ไปพึ่งพาสิ่งเร้นลับไสยศาสตร์หรือความเชื่อที่ขาดเหตุผลรองรับ เห็นควรสนับสนุนให้โรงเรียนสอนศาสนาในวันหยุด (โรงเรียนพุทธศาสนาวันอาทิตย์) โดยกำหนดให้ครอบคลุมทุกตำบล อย่างน้อยตำบลละ ๑ แห่ง (๑ ตำบล ๑ โรงเรียน) โดยกำหนดให้หน่วยงานส่วนท้องถิ่นเข้ามามีบทบาทในการสนับสนุน เพื่อปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ให้กับเยาวชน รวมทั้งเป็นการสร้างความอบอุ่นในครอบครัว

นอกจากนี้ฝ่ายเลขาธิการคณะทำงานฯ ควรจะประสานอย่างไม่เป็นทางการกับคณะทำงานรัฐมนตรีของกระทรวงมหาดไทย (นายอนุชา โมกขะเวส นายศิวะ แสงมณี นายจาตุร อภิชาติบุตร นายประชา เตรีตน์ และนายเริงศักดิ์ มหาวิจิฉัยมนตรี) และคณะทำงานของศูนย์เฉพาะกิจกระทรวงมหาดไทย เพื่อสนับสนุนการรักษาความสงบแห่งชาติ (นายประดิษฐ์ ยมนันทน์) โดยส่งเอกสารประเด็นและข้อเสนอเกี่ยวกับการปฏิรูปประเทศ เพื่อโปรดทราบด้วย

มติที่ประชุม เห็นชอบข้อเสนอเกี่ยวกับการปฏิรูปประเทศไทยของกระทรวงมหาดไทยที่จะจัดส่งให้ สศช.

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องอื่นๆ (ไม่มี)

ปิดประชุม เวลา ๑๖.๐๐ น.